

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Det er i Motiverne med tilstrækkelig Tydelighed udtalt, at Lovforslaget efterhaanden vil komme til at medføre noget forøget Udgift. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Assistenternes Tal i Skattedepartementet vil der blive at forhandle med Finansudvalget. I den Oversigt, der ledsager Lovforslaget, har man taget 2,400 Kr. fra Medhjælpssummerne og forøget Assistenternes Tal med 2. Saaledes har man tænkt sig det, men det er ikke nogen Nødvendighed at følge dette Forslag. Sagen vil blive Genstand for nærmere Forhandling med Finansudvalget.

Til den Bemærkning, det ærede Medlem fra Ruds Vedby (Svendsen) gjorde angaaende Stempelpapirforhandlingen, skal jeg sige, at Administrationen naturligvis altid vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, at denne Forhandling kan foregaa paa en for Befolkningen saa bekvem Maade som muligt, men der er ogsaa et andet Hensyn at tage, idet de, der køber Stempelmærker, venter at finde en Vejledning, som de kan stole paa, hos Stempelpapirforhandleren. Ganske vist har han ingen Forpligtelse til at yde en saadan Vejledning, men det er sikkert, at Publikum i mange Tilfælde søger den hos ham, og det kunde jo være, at det, hvis man udstykkede Stempelforhandlingen alt for meget, kunde befrygtes, at denne Vejledning vilde blive mindre paalidelig, hvad der kunde blive til Skade for Publikum. For saa vidt det med Hensyntagen til alle Forhold kan ordnes, er det imidlertid Mening at indrette Stempelpapirforhandlingen saa bekvemt som muligt for Befolkningen.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Lovens Ikrafttræden er jeg selv klar over, at da Tiden er saa fremrykket, som den er, og navnlig da Landstinget antagelig ender sine Møder snart efter Midten af denne Uge, vil det ikke være muligt uden stærk Anvendelse af ekstraordinære Frister at gennemføre Lovforslaget saa betids, at det kan blive til Lov den 1. Januar 1913. Jeg er derfor beredt paa at gaa ind paa den Forandring, at Loven først træder i Kraft den 1. April 1913.

Martin Olsen: Lovforslaget angaar en Forøgelse af Personalet i Skattedepartementet. Jeg tør maaske deraf slutte, at Ekspeditionen fremtidig vil kunne gaa noget hurtigere, end Tilfældet er nu, i alt Fald for en enkelt Slags Ekspeditioner,

som jeg her kort vil nævne. De forskellige Kommuner faar Gebyrer for at opkræve Statsskat, men det falder noget vanskeligt for Kommunerne at faa en Opgørelse over disse Optrævninger saa tidligt, at den Indtægt, som Kommunen skal have, kan komme paa det Regnskab, paa hvilket den skulde opføres. Det kan f. Eks. hænde, at for et Aar, hvor det forudsættés, at der skal finde en Omvurdering Sted, og der derfor er bevilget paa Budgettet en større Sum, gaar Beløbet for det Aar ikke ind i det Aar, men kommer først paa det efterfølgende Aars Regnskab. Derved forrykkes Budgettet helt i Sammenligning med Regnskabet. Naar et Regnskabsaar er til Ende, skulde Beløbet, for at komme med paa Regnskabet, almindeligvis gaa ind senest inden 1. Juli, men det hænder, at det ikke kommer før Februar næste Aar. Det, synes jeg, er lovlige længe for Kommunerne at vente paa denne Opgørelse. Jeg vil derfor tillade mig at formode, at Opgørelsen over de Gebyrer, som Kommunerne skal have for at opkræve Statsskatten, kan ske saa hurtigt, at det bliver muligt for Kommunerne at faa Beløbet paa det Regnskab, hvor disse Indtægter hører hjemme.

Finansministeren (N. Neergaard): Det Forretningsomraade, som det ærede Medlem (Martin Olsen) omtaler, hører under andet Ekspeditions kontor og ikke under det her omhandlede Kontor, men derfor kan selvfølgelig Sagen godt bringes under Forhandling her, og selvfølgelig vil Opmærksomheden være henvendt paa, at disse Sager ekspederes saa hurtigt som muligt. Der har imidlertid ikke fundet Forsømmelighed af nogen Art Sted med Arbejdet i Skattedepartementet. Det har tværtimod været med det største Besvær, at det meget stærkt forøgede Arbejde, som de nye Skattelove har forvoldt, er blevet udført. Særlig i de to sidste Aar har Arbejdet, ogsaa i andet Ekspeditions kontor, været meget anspændt. Naar nu Formue- og Indkomstskatteloven er sat i Kraft, og de Foranstaltninger er truffene, som denne Ikrafttræden kræver — Udarbejdelse af Vejledning, Omordning af Skatteraadene o. s. v. —, vil dette Kontor antagelig faa noget mere Tid til Raadighed, og Arbejdet vil som hidtil blive fremmet med den størst mulige Kraft, som Personalets Antal tillader.

Hermed sluttede Forhandlingen.